

4. §.

A mezőgazdasági adós tartozása tíz százaléknak, a városi adós pedig tartozása négy százaléknak megfizetése alól mentesül, ha az 1944. évi december hó 31. napjáig a jelen rendelet szerint részletekben fizetendő tartozásának (1. § (1) bekezdés) kilencven százalékát, illetőleg kilencvenhat százalékát és az 1944. évi április hó 7. napjától járó, valamint az 1. § (3) bekezdése értelmében járó kamatokat is megfizeti.

5. §.

A jelen rendelet az 1944. évi április hó 7. napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi április hó 5.-én.

Sztójay Döme s. k.
m. kir. miniszterelnök.

**A m. kir. minisztérium
1.270/1944. M. E. számú rendelete**

a zsidók utazásának korlátozása tárgyában.

A m. kir. minisztérium az 1939: II. tc. 141. §-ának (2) bekezdésében és a 212. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

Az a zsidó, aki az 1240/1944. M. E. számú rendelet 1. §-ában meghatározott megkülönböztető jelzés viselésére köteles — a 4. §-ában foglalt esetet kivéve, — sem közlekedés, sem szállítás céljára személygépjárművet (személyautó, motorkerékpár, géperejű bérkocsi) nem használhat.

2. §.

(1) Az 1. §-ban meghatározott személy az illetékes hatóság (3. §) írásbeli engedélye nélkül sem közforgalmu vagy korlátozott közforgalmu vasuton, sem közforgalomra berendezett személyszállító hajón, sem pedig közhasználatu társasgépkocsin nem utazhat.

(2) Nem vonatkozik az (1) bekezdésben meghatározott korlátozás a Budapest Székesfővárosi Közlekedési r. t. (BSZKRT), a Budapesti Helyiérdekű Vasút (BHEV), valamint az egyes városok belferületén közlekedő vasutak és közhasználatu társasgépkocsijáratok vonalaira.

3. §.

(1) A 2. §-ban meghatározott — egy utra vagy határozott időtartamra szóló — engedélyt a m. kir. rendőrség működési területén az elsőfokú rendőrhatalóság, egyébként pedig a m. kir. csendőrség adja meg.

(2) A 2. §-ban meghatározott engedély kiadásának csak akkor van helye, ha az utazást a munkahelyre való eljutás és onnan a lakóhelyre visszatérés vagy egyéb fontos ok teszi szükségessé. Az engedélyt ki kell adni annak, aki utazását polgári vagy katonai hatóság idézésével igazolja.

(3) Az engedélyben meg kell jelölni a kérelmező nevét, foglalkozását, pontos lakcímét, továbbá az utazás célját, helyét és időtartamát. A kiadott engedélyekről jegyzéket kell vezetni.

4. §.

Az a gyakorló orvos, akit az Orvosi Kamara erre írásban feljogosít, géperejű gépkocsit jogosult igénybe venni.

5. §.

A 3. §-ban meghatározott engedély nem jogosít sem sebes vonaton, gyorsvonaton vagy gyorsinautóbuszon (gyorsmotorvonaton) utazásra, sem pedig étkező vagy hálókocsinak használatára.

6. §.

(1) Amennyiben cselekménye nem esik súlyosabb büntető rendelkezés alá, kihágást követ el és két hónapig, háboru idején hat hónapig terjedő elzárással büntetendő, aki az 1., 2. vagy 5. §-okban meghatározott tilalmakat megszegi. A büntetőjogi felelősségrevonáson felül a 8.130/1939. M. E. számú rendelet (Magyarországi Rendelet Tára 1.269. 1.) alapján rendőrhatalósági őrizet alá helyezésnek (internálásnak) is helye van.

(2) A pénzbüntetésre az 1928: X. törvény-cikk rendelkezései irányadók; a pénzbüntetés

legmagasabb összege az 1939: II. tc. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed.

(3) A pénzbüntetés átváltoztatására és a kihágás elévülésére az 1939: II. tc. 212. §-ának (4) és (5) bekezdéseiben foglalt rendelkezések nyerne alkalmazást.

(4) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a rendőrség működési területén pedig a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929: XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdése 3. pontjának alkalmazása szempontjából szakminiszternek a kereskedelem- és közlekedésügyi minisztert kell tekinteni.

8. §.

A jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi április hó 5.-én.

Sztójay Döme s. k.
m. kir. miniszterelnök.

**A m. kir. minisztérium
1.300/1944. M. E. számú rendelete**

a zsidó rádióengedélyesek adatszolgáltatási kötelezettsége tárgyában.

A honvédelemről szóló 1939: II. tc. 86. és 212. §-ában, valamint az 1942: XIV. tc. 28. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

A zsidó rádióengedélyesek ennek a rendeletnek hatályba lépésétől számított három nap alatt kötelesek ajánlott levélben írásban a következő adatokat bejelenteni:

- a rádióengedélyes neve;
- foglalkozása;
- az engedélyes birtokában levő rádióvevőkészülék(ek) üzembentartásának, birtoklásának, birtoklásának helye (helység, utca, házsám, lakás, üzem, üzlet stb.);
- a rádióvevőkészülék(ek) adatai (detektoros vagy lámpás, gyártó cég neve, gyártási szám, rádiócsövek darabszáma stb.);
- az engedélyes résztvev-e az 1914—18. évi háborúban, milyen hadikitüntetés(eket) szerzett (ide nem értve a Károly-csapateresztet);
- az 1918—19. évi forradalmak idején azok ellen irányuló nemzeti mozgalmakban résztvev-e oly módon, hogy életét kockáztatta vagy szabadságvesztést szenvedett;
- hadirokkant-e, ha igen, hadirokkantsága milyen mérvű;
- a visszacsatolt területen az elszakítás ideje alatt a magyarsághoz való hűségéről bizonyóságot tett-e.

2. §.

Ha az engedélyes birtokában egynél több készülék van, minden egyes rádiókészüléket be kell jelenteni.

3. §.

Az 1. §-ban megszabott adatszolgáltatási kötelezettségnek az a zsidó személy is eleget tenni tartozik, aki rádióengedély nélkül, csupán lepecsételt rádióvevőkészüléket tart birtokában.

4. §.

Az adatbejelentést ahhoz a postahivatalhoz kell benyújtani, illetőleg címezni, amelyiknél az engedélyes a rádióhasználati díjakat fizeti, illetve amelynek kézbesítőkörzetében a lepecsételt rádióvevőkészülék zsidó birtokosa lakik.

5. §.

Annak megállapításában, hogy a jelen rendelet alkalmazása szempontjából ki a nemzsidó, ki a zsidó, az 1941: XV. tc. 9. és 16. §-ának rendelkezései az irányadók azzal, hogy nemzsidó az olyan személy is, aki származására és vallására nézve az említett 9. § utolsó bekezdésében foglalt meghatározásnak megfelelően, feltéve, hogy nem kötött, illetőleg mindaddig, amíg nem köt házasságot zsidóval vagy olyan nemzsidóval, akinek egy vagy két nagyszülője az izraelita hitfelekezet tagjaként született.

6. §.

A bejelentési kötelezettségre megszabott határidő lejártával a zsidó rádióengedélyesek rádióengedélyének érvénye megszűnik.

Az a zsidó, akinek rádióengedélye megszűnik, köteles antennáját leszereltetni, központi antennaleágazását a háztulajdonos utján lepecsételtetni, rádióvevőkészülékét további intézkedésig üzemképes állapotban megőrizni, de azt nem használhatja és el nem idegenítheti.

Nem szűnik meg az engedély érvénye annál a személynél, akit az 1914—18. évi háborúban az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért arany vagy legalább két ízben I. osztályu ezüst vitézségi érmmel vagy mint főtisztet a kardokkal ékesített III. osztályu vaskoronarenddel vagy annál magasabb, de ugyancsak kardokkal ékesített kitüntetéssel vagy mint főtisztet kardokkal ékesített III. osztályu vaskoronarendnél magasabb, de ugyancsak a kardokkal ékesített kitüntetéssel tüntettek ki, ugyiszintén annál sem, aki legalább 75%-os hadirokkant, végül annál sem, aki az 1939: IV. tc. 2. §-a első bekezdésének 6. pontjában, a 7.720/1939. M. E. számú rendelet 66. §-ában, a 2.220/1941. M. E. számú rendelet 3. §-ában vagy a 8.550/1941. M. E. számú rendelet 2. §-ában meghatározott kivétel alá esik.

7. §.

A bejelentés alá eső rádióvevőkészülékre vonatkozóan külön rendelet fog rendelkezni.

8. §.

Ez a rendelet rádióvevőkészülékeknek a 8.820/1941. M. E. számú rendelet alapján történt őrizetbevételét nem érinti.

9. §.

Aki a jelen rendelet 1—3. és 6. §-ában foglalt rendelkezésnek nem tesz eleget, amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háboru idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő.

A pénzbüntetésre az 1928: X. törvény-cikk rendelkezései irányadók azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939: II. tc. 212. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed, a pénzbüntetés átváltoztatására pedig az említett § (4) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni. A be nem jelentett rádióvevőkészüléket el kell kobozni.

A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a rendőrség működési területén pedig a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntető bíróságnak hatáskörébe tartozik. Az 1929: XXX. tc. 59. §-a (1) bekezdése 3. pontjának alkalmazása szempontjából, szakminiszternek a kereskedelem- és közlekedésügyi minisztert kell tekinteni.

10. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1944. évi április hó 6.-án.

Sztójay Döme s. k.
m. kir. miniszterelnök.

**A m. kir. minisztérium
10.600/1944. M. E. számú rendelete**

az időszaki lapok és hírlaptudósító újságok további megjelenésének szabályozása tárgyában.

A m. kir. minisztérium az 1939: II. tc. 141. §-ának (2) bekezdésében és 212. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. §.

A m. kir. miniszterelnök az állami rend megővése érdekében megtilthatja az olyan időszaki lap vagy hírlaptudósító újság további kiadását, amely már az 1944. évi március hó 18. napján fennállott. Ilyen rendelkezést csak az 1944. évi május hó 31. napjáig lehet tenni.

A m. kir. miniszterelnök határozatát a Budapesti Közlönyben közzé kell tenni.

2. §.

A m. kir. miniszterelnök a papirosanyaggal való okszerű gazdálkodás érdekében elrendelheti az olyan időszaki lap vagy hírlaptudósító